

ΕΣΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΒΕΛΙΝΑ ΝΤΡΟΣΤΕ

ΤΗΣ ΒΙΚΥ ΜΠΑΟΥΜ

109ον

Χτύπησε την πόρτα κι' έγινε λίγη ώρα κι' υπέτερα της μήλης γερμανικά.
—Θά ταξιδεύετε κι' έσεις κυρία, με τὸ ἀεροπλάνο τῆς Κολονίας; τὴν ρώτησε.
Μόλις τόπως κατάλαβε ότι Ε. δενίνει τὸ προσθέτεια στοιχίζει νὰ μιλάει ἀδιάκοπα σὲ ξένες γλωσσες.
—Πηγαίνω στὸ Βερολίνο, εἶπε.

—Σωστό. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο, τῆς Κολονίας τῶν θυνά καὶ τριάντα. Κολονία, Ἀνδρεῖον, Τέμπελχο, εἶπε ὁ κύριος. Εἶναι ὡρίους καιρίδες γι' τοὺς ἀεροθάλασσας.
—Πηγαίνω στὸ Βερολίνο, εἶπε.

—Ο Φράνκ είχε τὶς δαρεῖς ἐπιβλητικές ἀποσκευές τῶν πλουσιων ἀνθρώπων. Τὸ δικό της τὸ δαλικά έκανε καθόλου ξένης δευτερεύοντα. Ρόλο μηρό, μα ὅχι ἀσήμιντο. Αὐτὸς ζηγοίς τὴν πόρτα τῆς "Εβελίνας" στὸν δημόσιο ἀπὸ τὴν κάμπα.

—Ο Φράνκ είχε τὶς δαρεῖς ἐπιβλητικές ἀποσκευές τῶν πλουσιων ἀνθρώπων. Τὸ δικό της τὸ δαλικά έκανε καθόλου ξένης δευτερεύοντα. Ρόλο μηρό, μα ὅχι ἀσήμιντο. Αὐτὸς ζηγοίς τὴν πόρτα τῆς "Εβελίνας" στὸν δημόσιο ἀπὸ τὴν κάμπα.

—Εγκαριστό πολύ, Μώρις, εἶπε ὁ Φράνκ κι' ξώσεις σὲ στὸν δημόσιο ἔνα πουρμπούρο. "Ωρεούσαρ, Ζάρκι, εὐχαριστοῦ, Φρανσόν, εὐχαριστοῦ, Γκι."

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.
—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μενάνται εὐχαριστεύμενον."

—"Εβελίνα τὸν κόλατέας μὲν πόρια, δὲν είχε καταλάβει μὲν τὸ πρώτο πού τὸ ξένο ἀπευθύνονται σ' αὐτή.

—"Ελπίζω νὰ μάς τιμήσητε καὶ πάλι, εἶπε ἡ Μαντάμ παραμερίσοντας ἔνα μικρό γκρούμ καὶ δίνοντας μιὰ σπριφέτισι σὴν περιστροφικήν ξέπορτα.

—Μάσανο; ρώτησε δικύριος.
—Όχι, δημερικάνικα χάρια, δικύριος μιαν εἶναι Αμερικανός πού τὸν κόλατέας της γιὰ νὰ πατέστηει σὲ τὴν πολιτεία.
—Οι έκανε καλὸν γὰ μιλάστηει τὸν Φράνκ, έτσι καὶ μ' αὐτὸν τὸν άμεσον τρόπο. Ο κύριος ἔκανε γιὰ νὰ της πάρει τὸ οδηγόντος ἀποτούγαρο ποὺ κρατούστηει σὲ χέρια της, μα ἔκανε δὲν τὸν τίστηει.
—Τὸ ΚΤΕΔΔΑ ἀλλάζει τὴν θέσην τῆς φαρτηρᾶς, φέλλει δὲν ἔποιτεις, ως διέγειστα.

—Ερμοίσεις αὖν νάρεψε τὰ δύναματα διων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων πού στέκονταν σὲ παράταξη ὡς τὸ ταξί.

—Ωρεούσαρ, κυρία Ντατάνις, εἶπε ἡ Μαντάμ. "Ελπίζω πώς μεν